

první instance zřízeným, ustanovuje se v §§. 15, 37, 46, 55, 66, 77, 83 a 92, a soudové tito budou se pro rozdíl od soudů okresních vůbec jmenovati „delegovaní okresní soudové městští.“

Hlava druhá.

O moci soudní ve věcech sporných.

I. V řízení rozeznávacím.

1. O soudu osobním.

§. 13. Žaloby všeliké vznášeti se mají vůbec na ten soud okresní nebo na ten dvůr soudní první instance, v jehož obvodu obžalovaný toho času, když se žaloba vznáší, má své řádné bydliště.

§. 14. Dvorům soudním první instance zůstávají se tyto věci, aby o nich rozhodovali:

- a) záležitosti právní, v nichž činiti jest o prohlášení manželství za neplatné nebo o rozloučení manželství anebo o rozvedení manželů od stolu a lože, když jedna strana k němu nechce přivolití. Žádosti, aby se straně v nebezpečnosti uvedené prozatím zvláštní bydliště povolilo, a aby se přikázalo manželovi druhému, by dával slušnou výživu, mohou se vznášeti buď na ten dvůr soudní první instance, který jest k řízení v hlavní věci ustanoven, anebo na onen soud, k němuž manželé osobou svou příslušejí;
- b) žaloby, ježto směřují proti fisku, světským a duchovním obcím, kostelům, prebendám, fundacím a ústavům všelikým za příčinou účelů veřejných zřízeným (§§. 23—25), pokud nejsou přikázány k soudu zvláštnímu (§. 31. a násl.), k soudu kausálnímu nebo k instanci reální;
- c) žaloby na držitele státek nemovitých, do desk zemských náležejících anebo ze svazku obecního vyloučených, ač nenáležili žaloba taková k nějakému soudu zvláštnímu (§. 31. a násl.), k soudu kausálnímu nebo k instanci reální;
- d) rozepře lenní (§. 39);
- e) žaloby v záležitostech fideikomisních (§. 38).

Příslušný dvůr soudní první instance v případech, obsažených pod literou a) jest ten, v jehož obvodu měli manželé své poslední společné bydliště; v případech, obsažených pod literou

b) a c), příslušný jest onen dvůr soudní první instance, v jehož obvodu měla strana žalovaná bydliště své toho času, když žaloba byla vznášena.

§. 15. Delegovaným okresním soudům městským přísluší osobní moc soudní:

- a) ve všelikých rozepřích o jisté sumy peněžité, které bez úroků a jiných náležitostí vedlejších nečiní více 500 zl. konv. m., a ve všelikých rozepřích o jiné věci, když se žalobník výslovně nabídne, že místo nich přijme sumu peněžitou, kteráž bez úroků a náležitostí vedlejších nečiní více 500 zl. k. m. To, co dluh činí, počítá se podlé sumy, za jížto zaplacení v žalobě se žádá,